

mange vi behøve, men vist er det, at denne Udgift vil gjentage sig i de følgende Aar. Dersom Udvalget havde kunnet overbevise sig om, at disse Egeffabe vare nødvendige til Papirernes Bevaring, da kunde det ikke paa nogen Maade være faldet Udvalget ind at modsætte sig denne Udgift, men efter de Oplysninger, vi have indhentet, maa det tværtimod antages, at de Fyrrestabe, som Archivet nu har, ville være fuldkommen ligesaa gode som Egeffabe til at bevare Documenter i. Det eneste Hensyn, som der altsaa kunde være tilbage, er Skjønhedshensynet, men da det ikke er en ubetydelig Udgift, der er Tale om, har Udvalgets Fleertal meent ikke at turde tilraade den, og det har derfor foreslaaet, at denne Post nedsættes med det Beløb, som man fordrer til dette Siemed, nemlig 792 Rd.

Den tredje Post C 3, det kongelige naturhistoriske Museum, tiltræder Udvalget. Ministeriet har i en Skrivelse underrettet Udvalget om, at der vel i de tidligere Finantslove har været opført en Sum af 300 Rd. til en 4de Inspecteur ved det kongelige naturhistoriske Museum, men at denne Sum er bleven bespartet hvert Aar, fordi Posten stod vacant; man kan imidlertid ikke nu ordne Sagen paa den behørig Maade, dersom man ikke faaer denne Post besat, og Intet er da naturligere, end at Udvalget tilraader Thinget at give Ministeriet den Bemyndigelse, som det har anmodet om. Jeg har nu udtalt, hvad jeg foreløbig har at sige angaaende det under Forhandling satte Affnit.

Bregendahl: Der er et Punkt i det under Forhandling satte Affnit, som jeg skal tillade mig at hentelede den høitærede Cultusministers og Udvalgets Opmærksomhed paa — i en foregaaende Session bragte jeg det samme Punkt paa Bane — det er nemlig Anvendelsen af den Sum, der er opført under B. d. 3: Tilskud til utilstræffelig lønnede geistlige Embeder m. v. Den arede Cultusminister oplyste dengang, at Fordelingen af denne Sum, der ikke er at betragte som noget Tillæg til visse bestemte Personer, men derimod som et Tillæg til vedkommende Embeder, stete efter en almin-

delig Regel, som gik ud paa, at kun Embeder under en vis Ansættelsessum skulde have Andeel i dette Beløb, og at denne Fordeling havde været forelagt det her i Thinget nedsatte Finantsudvalg, hvilket ikke havde gjort nogen Indvending imod de Grundsætninger, hvorefter Fordelingen skulde finde Sted. Som bekendt have de geistlige Embeder paa Landet en stor Deel af deres Indtægter i Korn, og denne Kornindtægt er reduceret til et Pengebeløb efter en temmelig lav Gjennemsnitspris; jeg troer, at denne Gjennemsnitspris ved Reguleringen af de geistlige Embeder paa Landet, i det Mindste paa mange Steder, er sat til 15 Mk. for 1 Tde. Korn. Derimod ere de geistlige Embeder i Kjøbstæderne, som have deres Embedsindtægter, enten alle directe i Penge, eller en væsentlig Deel i Penge og kun meget lidt i Korn, ligesom opførte med den Reguleringssum, hvortil man efter et Gjennemsnitsbeløb er naaet. Nu vil det let sees, at et Embede, som har de væsentligste Indtægter i Korn, der er reduceret efter en meget lav Pris, i de senere Aar i Virkeligheden er bleven større end det Embede, som havde det samme Pengebeløb, som Udregningen har givet for flere Aar tilbage, og paa Grund heraf ere de mindre geistlige Embeder i Kjøbstæderne i de senere Aar blevne stillede i et meget uheldigt Forhold. Saavidt jeg erindrer, er den høieste Ansættelsessum, for hvilken der er givet Tilskud af det Beløb, som blev bevilget i Finantsaaret 1855—56, 600 Rd., men et geistligt Embede i en Kjøbstad, som før 1848 havde en Pengeindtægt af 600 Rd., vil uægtelig nu være et langt mindre Embede end et geistligt Embede paa Landet af samme Ansættelsessum, der har sine Indtægter i Korn, som Følge af, at Kornets Gjennemsnitspris kun er ansat til 15 á 16 Mk. pr. Tde. Det vil altsaa sees, at der er meget stor Forskjel og at der ikke vil fremkomme et billigt Resultat, naar man behandler dem alle ganske efter denne Ansættelsesmaade. Jeg troer nu, at der kun er meget faa Tilfælde; de ville vistnok reducere sig til 2 á 3 eller 4, med Hensyn til hvilke der kan blive Spørgsmaal om, at de samme Grundsætninger, ifølge hvilke der er givet Tillæg til mindre Landsbykald, burde an-